

வதைத்தியம் பாரக் கமபியும். அந்தப் பகுதியில் ஏட்டுப்பிப்பு மட்டும் தான். எந்த தொழில் அனுபவமோ கிடையாது. சுவரத்தொழில் செய்ய விரும்புவன் மண்முட்டியில் கத்தியால் மழித்து பழகுவதுபோல் ஆரம்பத்தில் இருந்து தொடங்கவேண்டும்.

ஏழு வருடகாலமாக இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பற்றா மாடுகளான வதைத்திய அனுபவத்தை மட்டைகட்டிவிட்டு, இந்நாட்டின் நகரப்பகுதிகளில் நாய்ப்பின்கைகளுக்கு வதைத்தியம் செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை அந்தப்பதில் உணர்வதைத் தது. ஆனால் அதற்கு அனுபவம் தேவை.

புது அனுபவத்தை கட்டாயம் தேடிப் போகவேண்டும் என்ற உணர்வின் விளைவாகத் தான் அவுஸ் திரேலியாவில் உள்ள பெரிய அந்த மிருக வதைத்தியசாலையில் வதைத்தியர் தேவை என்ற விளம்பரத்தை மிருக வதைத்திய ஜேனலில் பார்த்துவிட்டு அந்த வலைகைக்கு விண்ணப்பித்தான். அந்த வலைகைகான நேரமுகம் காலபத்து மணியளவில் இருப்பதாக உடனடியாக பதில் வந்திருந்தது. இரயில் வநிலையைத்தில் இறங்கி கோபரேக் செல்லும் ட்ராமில் ஐந்து நிமிட பயணத்தில் அந்த வதைத்தியசாலைக்குரிய தரிப்பு வந்தது. எலிசபத் வீதியில் உள்ள அந்தத் தரிப்பில் இறங்கி சில நிமிட பொடி நடையில் கிளத்தைத் துருவில் உள்ள வதைத்தியசாலையின் வாசல் பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்தான் சூந்தரம்பிள்ளை.

வதைத்தியசாலை வள்ளை வர்ணமடித்த உயரமான சுவர்கள்க்கு நீல இரும்பு கதவுகளையு முன்பகுதியை கொண்டது. வெளியில் இருந்து பார்த்தால் எதுவும் தெரியாது. சின்னதாக இரும்புக் கதவுகளில் வதைத்தியசாலையின் பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தது. இரண்டு மாடிகளை கொண்ட பழய மோஸ்தரில் அமந்தைப் வடிவில் அமந்தை ஆடம் பரமில்லாத கட்டிடத்தின் ஒரு பக்கத்தில் மோட்டார் கார்க்கு ரயர் மாற்றும் கடையும் மறுபுறத்தில் கார் எஞ்ஜினை பழுதுபார்க்கும் கடகைகும் இடையில் இருந்தது. இந்த பகுதி நகரத்தின் மத்திய பகுதியில் இருந்து ஒரு சில கிலோ மீட்டர் அருகில் இருந்தபோதும் கதைத்தொழில் பட்டையின் சூற்றாடலை கொடுத்துது. இரும்புக் கதவுகளின் வழியாக சின்றதும் இடது பக்கத்தில் உடனே வதைத்தியசாலையின் கட்டிடத்துள் செல்ல முடியும். அங்குள்ள வரவறே பகுதியின் இடது பக்கத்தில் பலர் சிறிதும் பெரியதுமான பலவித நாய்களை வதைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். சிலர் வரவறே பகுதிக்கு தள்ளி நின்றார்கள். அவர்களது நாய்கள் பெரிதாக இருந்தன. எல்லா நாய்களும் சங்கிலிலோ அல்லது தோல் வாரிலோ கட்டப்பட்டு கைகளால் பிடிக்கப்பட்டு பாதுகாப்பாக இருந்தன. சில நாய்கள் ஒன்றை ஒன்று பார்த்தும் மணந்து கொண்டும் முகத்தை மெதுவாக உரசிக்கொண்டு சினகேமாக இருந்தன. இவகைக்கு எதிரே வரவறே பகுதியின் வலது பக்கத்தில் ஆள் உயரத்திற்கு பலகையால் தடுப்பு சுவரால் மறைக்கப்பட்டு அங்கே பினகைகளை பட்டிகளில் வதைத்து நாய்களின் கண்களில் இருந்து மறைத்து வதைத்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். சில நாய்கள் பினகைகளின் மணத்தை நுகர்ந்துகொள்ள மிக்கை பினகைகளின் திசையை நோக்கி நீட்டிக்கொண்டிருந்தன. பினகைகளைத் தழுவியவரும் காற்று அவகைகளின் அமந்தையகைகலைத் தது.

அவரது மசேயையில் க்ஷுவிந் திரூந் த கஓப்புகளூக் க்ஷு இடயையில் ஓர் சாம்பல் நிறமான பினை அமதையாக தபிங் கிக் கஓண்டிரூந் தது. மசேயையில் அந் த மனிதர் புத் தகங் களனை வதைத் தும் எடுத் தும் வலேனை செய் து கஓண்டிரூக் கும் பஓது இந் தப் பினையால் கண்களனை மபிடியவாறு உறங் க மபிகிற்து? தான இரூப் பது வறே உலகத் தில் என நினகைக் கிறதா?

‘இவர்தான புதிதாக சரேந் த மிரூக் வதைத் தியர். இவர்தான ஜஓன் எங் கள் கணக் காளர்.’ என காலஓஸ் சரேம் இரூவரூக் கும் பரஸ் பரம் அறிமுகப் படுத் தியபஓது சூந் தரம் பிள்ளை திடுக் கிட் தான் .

‘எப் படி இவரால் இப் படி சஓல்ல மபிகிற்து? ஏற கனவதே தீ ர் மானித் துவிட் தாரா?

இல் லனை இது நரே மூக் துக் க்ஷு வரூம் எல் லஓரிடமும் நம் பிக் கனை தரூவதற் காக கபிறும் ஓர் வழக் கமான வாரத் தயைா? மனத் தனை நஓகபிக் காமல் நாசூக் காக வலேனை இல் லனை என பல தடவனை சஓல்லக் கஓட் திரூக் கிறான் . இது எதிர் மாறாகவல் லவா இரூக் கிற்து? பல நரே மூக் களில் நன றாக செய் ததாக எண்ணியவனை. ஆனால் மபிவில் சரூக் கியதால் தன் னம் பிக் கனை கூறனைத் து விட் தது. ஆனாலும் மனக் கூழப் பத் தனை வளெயியே காட் தவில் லனை ஜஓன் காட் திய கதிரயையில் சூந் தரம் பிள்ளை உட் கார ந் தான் . அப் பஓழூது மசேயையில் அமதையாக உறங் கிக் கஓண்டிரூந் த பினை பசே சூ சத் தத் தனை கஓட் து எழூந் து மதெுவாக சூந் தரம் பிள்ளையின் மபிவில் இறங் கி கால களனை நீ ட் தி உடலனை வளதைத் து சஓம்பல் மூறித் தது. இதகைக் கண்ட கணக் காளர் ஜஓன் ‘கஓலிங் வபிட் துக் க்ஷு புதிய டஓக ட்ரிடமும் பற் றுதல் வந் துவிட் து பஓல’ எனக் கபிறி விட் து வளெயியறேினார் .

‘இன் று வலேனை செய் யலாமா?’ என சரேம் கஓட் தார் .

‘நான் அதற் கூத் தயார்’ என்றான் ஆச் சரியத் தனை வளெிக் காட் தாமல் ‘மூக் கியமான விடயம் ஓன் று உங் களூக் க்ஷு சஓல்லவனே டும் . அதாவது இங் கஓ நடக் கும் வலேனைத் தல அரசியலில் ஈடூபடக் கபிடாது. இதனை நான் ஆரம் பத் திலயே சஓலக் கிறனே . தற் பஓழூது இங் கஓ பலர் எனக் க்ஷு எதிராக சதி செய் கிறார் கள் .

இவர்களது வலயையில் நிச் சயமாக நீ ங் கள் விழூந் து விடக் கபிடாது எனப் பதற் காகத் தான் இப் பஓழூதே சஓலக் கிறனே ”. என று அவர் கபிறியபஓது, கஓலிங் வபிட் து மதெுவாக வயிற் றில் மூன் காலனை வதைத் து பினை நங் கால களில் நின றபடி சூந் தரம் பிள்ளையின்

காதலர்களுக்கும் மனதில் உராய்ந்தது.

'இந்த மனிதன் இப்படித்தான். கொஞ்சம் நாகரீகம் குறைவு. நீ அதை பொருட்படுத்தாதே. மனதில் எதையும் மறந்து வைத்திருக்கத் தெரியாது'

மெதுவான மழலயான காலையில் அந்த வார்த்தைகள் வந்தது.

சுந்தரம்பிள்ளைக்கு காலோஸ் சரேம் கஹிய விடயம் அதிர்ச்சியை தந்தது. ஆனால் பிள்ளையின் குரல் உடலை பனிப்பாளங்களின் நடுவே வைத்தது சுந்தரம்பிள்ளைக்கு போன்றே இருந்தது.

'இந்தப் பிள்ளை பசுகிறது! அதுவும் இந்த வைத்தியசாலையின் தலையை வைத்தியரைப் பற்றி என்னிடம் புறம் சொல்லுகிறது. இது மர்மப் பிள்ளையாக இருக்குமா? இல்லை.

மனித ஆவி இந்தப் பிள்ளையின் உடலில் உட்புகுந்துவிட்டதா? ஆங்கிலப்படங்களில் வரும் காட்சியை போல் இருக்கிறதே? பிள்ளையின் குரல் மற்றவர்களுக்கு கட்டித் தரவில்லை? காலோஸ் திரும்பி பார்க்கவில்லையே? எனக்கு மட்டும் தனியாக கட்டித் தரவில்லை? இது ஒரு ஹலுசினேசன் தன்மையைலவா? எனது காதலர்களுக்கும் குரல் கட்டித் தரவில்லை? எனும் சிஸ்சோபிநியாவின் குணக் குறியல்லவா?

முப்பத்தி மூன்று வயது சிஸ்சோபிநியா வருகிற வயதில்லையே! பெரும்பாலும் பதினெட்டு அல்லது இருபது வயது பருவத்தில் தான் இந்த மனநோய் வருவதாகக் களைவிப்பட்டுள்ளன. இங்கு வரமுன்பு நன்றாக இருந்தேனே என தலையை பிசைந்து கொண்டே சுந்தரம்பிள்ளை மெளனமாக இருந்தபோது "என்ன இந்த ஆளிடம் அதாவது உனது எதிர்காலமலோளரிடம் எவ்வளவு சம்பளம் என்கட்டாயா?" என அந்தப் பிள்ளை மீண்டும் கட்டித் தரவில்லை சிறிது அதிகாரம் கலந்து இருந்தது.

இந்த நாட்டில் வலையைக் கான நேர்முகத்தின் போது கட்டித் தரும் களைவிகளில் நீங்கள் எவ்வளவு வதேனம் எதிர்க்கிறீர்கள்? என்பதும் ஒன்று.

‘அப்படியே கடைக்கிறேன்’

இந்தப் பிணை வாயால் மட்டுமல்ல மனத்திலும் அழிச்சாட்டியம் பிடித்தது போல் இருக்கிறது. கவனமாகப் பசேவணேடும்.
‘கூட்டியாக வந்தனே. கிட்டத்தட்ட பத்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டது.’

‘எப்படி மனிதக் குரலில் பசேமுடிகிறது?’

‘இருபத்துநாலு மணி நேரமும் இந்த ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறேன். இங்கு உள்ளவர்கள் பசேவதை அவதானித்து வந்துள்ளனே. தற்போது உன்னிடம் மட்டுமே எனது மொழித் திறமையை காட்ட உத்தேசம்.’

‘என்னிடம் மட்டும் ஏன் இந்த ஓர் வஞ்சனை காட்டுகிறாய்?’ கொஞ்சம் நகசைசுவையாக ‘புதிதாக சரேந்த உனக்கு மட்டுமே எனது மொழி புரியும். உயர்ந்த அதிர்வலகையில் எனது சத்தம் வருகிறது. மற்றவர்களுக்கு கடைக்கும் அதிர்வலையில் கடைகாது.’

‘அது எப்படி? எனக்கு மட்டும் எப்படி அதிக அதிர்வுகளை புரிந்து கொள்ள முடிகிறது?’

‘நீங்கள் உங்கள் சொந்த மொழியை உரத்த குரலில் பசேவதால் எனது அதிர்வலகைக்கு இசைவாகக் கம் அடநைத்துவிட்டீர்கள் என நினைக்கிறேன். நான் மற்றவர்களோடும் பசேினனே அவர்களுக்கு புரியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் பசேவது எனக்கு எப்பொழுதும் புரியும். “தாயை பழித்தவனை தாய் தடுத்தால் விடுவனே. தாய் மொழியை பழித்தவனை தாய் தடுத்தாலும் விடனே” என்ற பாரதிதாசன் பாடலுக்கறேப் ஆத்திரத்தில் ‘நீ ஒரு பிணை கபிதி’ என்றான் சூந்தரம் பிள்ளை.

‘வார்த்தையின் அர்த்தம் புரியாவிட்டாலும் ‘நீ கிட்ட வார்த்தையை பாவிக்கிறாய்’ எனப் பது தெரிகிறது. இது எந்த ஊர் கிட்ட வார்த்தை?’
‘இது சன்னதைத் தமிழ். அங்குதான் சில வருடங்கள் இருந்தனே.’

